

Iarnă nesfârșită

Stefan Doroftei Doimaneanu

Din țințuri se scurg reci lacrimi stelare
Mai ieri fulgi argintii în zbor, nonșalanți,
Astăzi se topesc printre raze de soare,
De frig și de vânt nu mai sunt răsfățați.

Printre nouri se plimbă agale lumina,
Fantome de corbi se aud croncănind,
Peste iarnă încet se trage cortina
Vrăbiuțele la multe taifasuri se prind.

În grădină, afară, zâmbesc ghiociei.
Încălțați cu ghetuțe, cadouri din cer,
Mugurii pe ram, se desfac singuratici
Numai eu încă mai port în inimă ger.

Încă mi se așează zăpadă pe suflet
Cu steluțe de dor și durere nestinsă,
Am viscol și iarnă nesfârșită în umblet
Și troiene de sânge în candela-mi stinsă.